

BOREAS BURLEADOR

«VIRKELIGERE ENN INGENTING»

«MORE REAL THAN NOTHING»

THEATRE - MUSIC

Virkeligere Enn Ingenting er en allegori om teaterkunsten og om narrens rolle, inspirert av Michel de Ghelderode's skuespill «Escorial».

I et tomt teater, som trues av nedleggelse, møtes to skuespillerinner som finner ut at de vil iscenesette en gammel farse som et siste forsøk på å sikre teatrets fortsatte eksistens.

En konge og hans narr blir kalt til live, og scenen blir til tronsalen i et ødslig slott, med falmede draperier som vitner om forfall. Midt i salen står en merkelig trone som nesten er i likevekt. Den tilhører en herjet mann (kongen), den siste gjenlevende av en syk, men ærerik slekt — en mann som nyter den makabre ensomheten han deler med sin trofaste, men trette narr.

Etter hvert som handlingen utvikler seg, begynner et drama å ta form hvor farsens innhold begynner å blande seg med situasjonen til de to skuespillerinnene, som blir konfrontert med sine roller som komediener i dette forfalne og døende teatret, hvor det snart ikke lenger finnes noe publikum.

Men døden er bare et skalkeskjul for ukjente former for liv. I sin vegring mot å være en mannekeng, skapt for å fylle en én-dimensjonal rolle, stiller skuespillerinnene seg, i likhet med hoffnarren, utenfor spillrets regler.

Våre aktører bruker latteren og satiren til å snu situasjonen og oppnå samme tvetydighet som narren er ute etter med sine kritiske bemerkninger. De følger samme strenge logikk og tar oss med inn i et spill om orden og uorden, konformisme og opprørstrang. Slik blir forestillingen en satire over svakhetene i kunstnerens skapende ambisjoner og hans evige leting etter noe som er «virkeligere enn ingenting».

More Real Than Nothing is an allegory about theatre and the figure of the Fool inspired by the play «Escorial», written by Michel de Ghelderode.

In an empty theatre about to be shut down, two actresses meet and recreate a farce in a final attempt to keep the theatre alive.

A King and a fool are brought to life while the stage becomes the hall of a desolate palace, with faded draperies, bearing witness to decay. At the centre stands a bizarre throne, almost in equilibrium. It is the throne of a persecuted madman (the King), the last member of a sick and magnificent race who delights in his macabre solitude which he shares with his faithful, but tired fool.

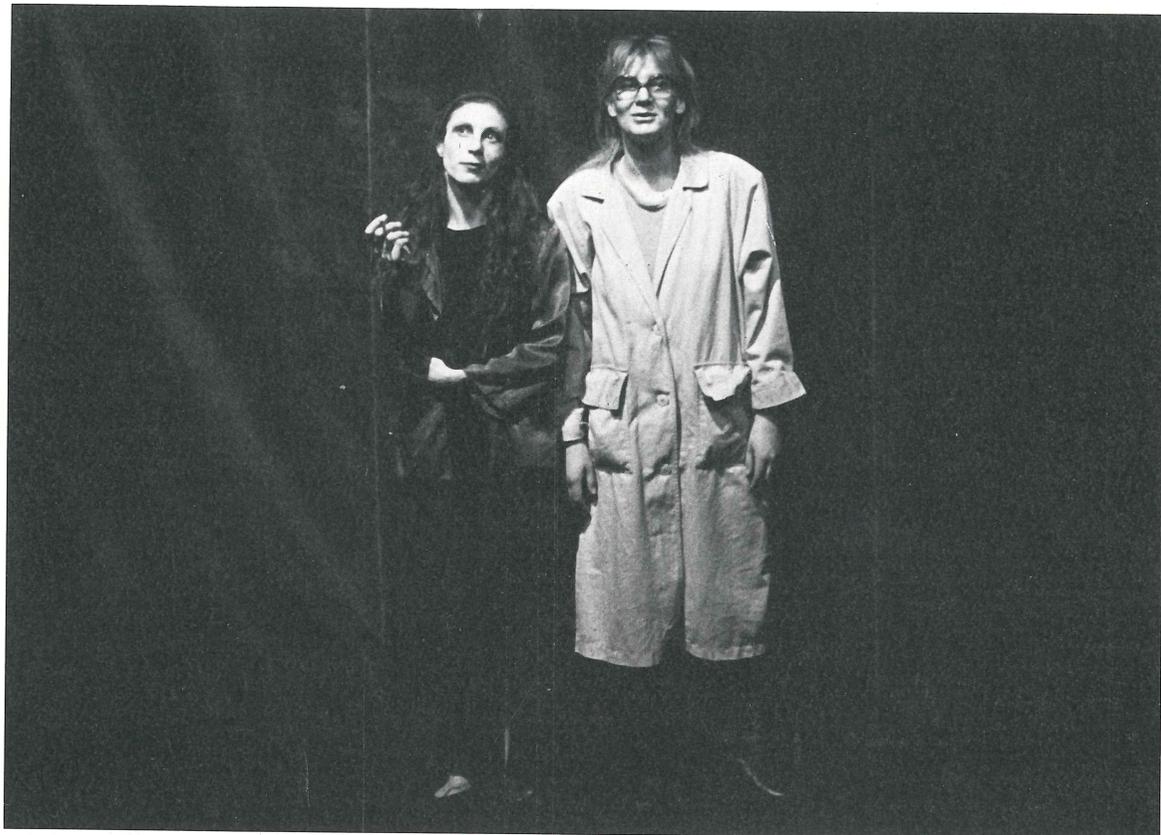
As the farce unfolds, the drama begins to intermingle with the reality of the farce and that of the two actors who are confronted by their roles as comedienes in a stagnant and dying theatre in danger of loosing its public.

But death is only one aspect beyond which unknown forms of life are concealed. In the refusal to be a mannequin created to play a one-dimensional role, the actors, like the court-fool, place themselves outside the rules of the game.

They use the power of ridicule and derision to reverse the situation with the same ambiguity that the fool used for his criticisms. While following this logic, the actors introduce us to the game of order and disorder, conformity and opposition. In this way the performance becomes a satirical metaphor on the foibles of creativity and the search for something «More Real Than Nothing».

The performance has been made possible by the support of:

Norsk Kassettagiftsfond – Fondet for Utøvende Kunstnere – Komponistenes Vederlagsfond
Borealis Burleador is supported by The Ministry of Cultural and Scientific Affairs.

REVIEWS

Spillemessig representerer «Virkeligere enn Ingenting» et ikke ubetydelig skritt fremover og gir et utmerket utgangspunkt for Anne Mali Sæther og Annalisa Dal Prá til å utfolde seg innenfor et sterkt fysisk scenesprog.

Aftenposten, Oslo.

Best er de to figurene når de får stå alene. Da gjenskapes i øyeblikk en stemningsfull magi, en trollbundet kontakt mellom scene og publikum, der det enkle spillet med kulisser og rekvisitter får et spenningsfylt teatralt uttrykk.

Klassekampen, Oslo.

Livskraftig kombinasjon av tekst, mimikk og musikk har avstedkommet en høyst personlig uttrykksform for nærgående tematikk, der brennaktuelle problemstillinger stilles i et tidløst, frodig og humorfylt perspektiv.

Morgenbladet, Oslo.

As far as the acting is concerned, «More Real than Nothing» represents a considerable step forward, and provides an excellent point of departure for Anne Mali Sæther and Annalisa Dal Prá to develop within an intensely physical scenic language.

Aftenposten.

The two figure are best when they stand alone. Then, in an instant, a lyrical magic is created, a spellbound contact between the stage and the audience in which the simple interplay with set and props acquires an exciting theatrical expression.

Klassekampen, Oslo.

Avigorous combination of text, mimicry and music have given rise to a highly personal style of aggressive thematics in which vital, current problems are placed in a timeless, rich and humorous perspective.

Morgenbladet, Oslo.

Jeg er tiltrukket og fascinert av billigheten, middelmådigheten og vulgariteten av dette materialet. Forstår du? Med andre ord, jeg vil gjen-skape skuespilleren i likhet med en mannekeng.

I am attracted and fascinated by the cheapness, mediocrity and vulgarity of this material. Do you understand? I want to recreate the actor in the image of a mannequin.

Som en lojal narr vil jeg lage variasjoner over temaet: teateret, den uheldige... Jeg, jeg gir faen. Det er ikke min oppgave å bli trist.

As a faithful fool I will make variations on the theme: the theatre, the unfortunate... me, I don't give a damn. It is not my duty to be sad.

Tro meg. Jeg har gjort alt for å forføre dem. Til og med brukt den mest sjarmerende smiger. Forgjeves har jeg blottstitt meg. Men forteller en narr fra sitt liv?

Believe me. I have done everything. I could to seduce them. And even used the most charming flattery. In vain I have exposed myself. But does the fool tell about his life?

BAKGRUNN

PATRICK IVERSEN har spilt musikk i 20 år, studert klassisk musikk i 5 år og arbeidet som musiker og komponist i jazz-grupper og teatergrupper siden 1977. Han har turnert rundt om i Europa de siste 10 år og optrådt i musikk- og teater-festivaler i England, Frankrike, Italia, Vest-Tyskland, Holland, Polen og Norge.

ANNALISA DAL PRA har studert ved Vladimir Rodzianko's SKOLE FOR STEMME OG BEVEGELSE i Vest-Berlin og har spilt i ulike teatergrupper rundt om i Europa siden 1980. Som skuespiller har hun alltid arbeidet med å kombinere teater med ulike uttrykksmidler som dans, musikk, masker og bevegelse.

ANNE MALI SÆTHER har arbeidet med teater siden 1979 og har bakgrunn fra mime og dukketeater. De siste årene før hun var med på å starte Boreas, studerte hun ved ÅRHUS TEATERAKADEMI, THE MIME CENTRE i London og ved JACQUES LECOQ i Paris.

BACKGROUND HISTORY

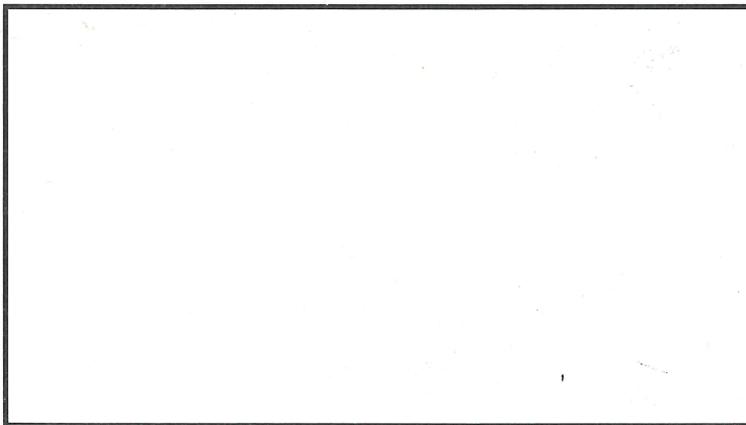
PATRICK IVERSEN has played music for 20 years, including 5 years of classical music-studies, and worked as musician and composer in jazz-groups and theatre-groups since 1977. He has toured all over Europe for the last ten years performing in music and theatre festivals in England, France, Italy, West-Germany, Holland, Poland and Norway.

ANNALISA DAL PRA has studied at Vladimir Rodzianko's SCHOOL FOR VOICE AND MOVEMENT in West-Berlin and has performed with companies throughout Europe since 1980. As an actress she has always worked with combining theatre with other expressionforms such as dance, music, masks and movement.

ANNE MALI SÆTHER has worked with theatre since 1979 and has her background within puppetry and mime. The last years before co-forming Boreas Burleador, she studied theatre and mime at the ÅRHUS ACADEMY OF THEATRE in Denmark, the MIME CENTRE in London and the school of JACQUES LECOQ in Paris.

Boreas Burleador wishes to express their gratitude to:
FRANCIS PARDEILHAN, MARIKA LAGERCRANTZ, REIDUN ANGELL, THORLEIF GJEDEBO,
RAGNHILD SØRVIG, UNNI ERDERUND and GUANDALINE SAGLIOCCO.

Boreas Burleador er en norsk/italiensk teatergruppe etablert i Oslo i 1984 hvor den ble dannet av gruppens tre medlemmer.

I 1985 hadde de premiere på deres første produksjon, «**The Secret of No-Face**», som teaterkritikere utropte til «Årets beste forestilling utenom institusjonene -1985». Boreas Burleador markerte seg med dette innen det norske teatermiljøet som en nyskapende og spennende teatergruppe.

Medlemmenes ulike bakgrunner og erfaringer, bruken av masken som grunnlag for deres uttrykksform og mer enn 10 års eksperimentering og utvikling av forholdet mellom musikk og skuespillerkunst har gitt gruppen sitt særpreg og unike stilart. Gruppens målsetting er å utforske og videreutvikle denne formen som danner grunnlaget for gruppens arbeidsmetoder.

Boreas Burleador is the name of a Norwegian/Italian theatre-ensemble based in Oslo since 1984 where it was formed by the three present members of the company.

In 1985 they presented their first production, «**The Secret of No-Face**» which was chosen by theatrecritics as «Best performance of the year outside the institutions -1985». With this Boreas Burleador strongly marked their entrance into the Norwegian theatrescene as an innovative and exciting theatregroup.

The different backgrounds and experiences of the groupmembers, the use of the mask as a basis for their expressionform and more than 10 years of experimentation and research within the fusion of music and acting, has given the group their distinctive and unique style. The aim of the group is to continue the research and developement of this form they have managed to create.

BOREAS BURLEADOR

« VIRKELIGERE ENN INGENTING »

« MORE REAL THAN NOTHING »

ACTORS: ANNALISA DAL PRA, ANNE MALI SÆTHER MUSIC: PATRICK IVERSEN ARTISTIC LEADER: FRANCIS PARDEILHAN SCENÓGRAPHY: REIDUN ANGELL

